

Π. — Βρέ Φασουλή, σταμάτα πρην σὲ ξυλοκοπήσω...
τὸν Πρόεδρον τὸν νέον κ' ἔγὼ δὴ χαϊρετήσω.

Πρόεδρε μὲ τὸ κοῦδι,
κτύπα τὸ λαμπρό,
τὸν Βούλγαρον τὸν Ταούση
νὰ σκιάζωμε μ' αὐτό.

Κτύπα μας τὸ κοῦδοῦνι, τὸ τρὶς ἀνάθημά το,
νὰ τρέξῃ 'σὶδ Ταμείο, ποῖναι χαρτὰ γεμάτο,
κάθε ξερακιανὸς
καὶ κοιλαρὰς τρανὸς,
ὁποῦ σωσὸ μαρβέλι
'στὴν καθισὰ τὸν θέλει.

Κτύπα νὰ γίνουν στόλοι καὶ τρομερὰ στρατεύματα
μὲ χαρτοπερισσεύματα,
βάρα το νὰ βαροῦμε μὲ βαρυθούπους ἤηους,
κτύπα το νὰ κτυποῦμε τὴν κούτρα μας 'στὸς τοίχους.

Κτύπα το τῆς μουφλούζας νὰ 'δῇ τὴν προκοπὴ τῆς,
κτύπα το τῆς μουφλούζας, ποῦ βλέπει ξαστεριά,
κτύπα νὰ λήθουν οἱ φίλοι, νὰ λήθῃ κ' ὁ Ζωιλοπίτης,
ποῦ λένε πῶς κ' ἐκεῖνος ἀρρώστησε βαρειά.

Κτύπα νὰ φθάσουν ὄσοι νοσοῦν ἀπὸ σκοποῦ,
κτύπα νὰ λήθῃ κ' ὁ Δόγκας, ποῦ 'πῆγε 'στὸν παπποῦ,
κτύπα το, κ' ὁ Ζαήμης τὸν Κόντε νὰ συνδράμῃ
καὶ γεῦμα νὰ τοῦ κἀμῃ
μὲ φάρμα μαρινάτα, πλακί, τηγανητά,
βραστά τε καὶ ψητά.

Κτύπα, κ' ὁ ξερακιανὸς ἐκεῖνος τῆς Ἀμφίσης
νὰ θυμηθῇ τὸν Κόντε γὰρ νὰ μὴν τρέξῃ κριλὸς,
καὶ γίνουν ἐκλογαὶς
μὲ μάχαις καὶ σπαγαις,
καὶ κινηθῇ τὸ δάσος ἐκεῖνο τῆς Βιενάμης
καὶ τοῦτο τὸν μαρδ,
κ' ὁ Κορδοῦας μὲ νέας νεανικὰς δυνάμεις
ἀρπάξῃ πεπερό.

Φ. — Ὁ Περικλέτο φίλιτε, Ρωμητὴ κατουλογοῦδάτη,
ὁποῦ νὰ ζῆς εὐτόχως σὲ χρόνους θανατοσίους,
γυρεῖς σιδηρόδρομον κ' ἡ στήχησόνς μας Σατάτη
κ' ὁ Λεονιδῆς ἐρχεται μὲ τοὺς τριακοσίους.

Ἔξιν ἀγγέλλειν τάξια 'στὸν Κόντε, ποῦ κοιμᾶται,
μὰ καὶ 'στὸν Βουλευτὰ,
πῶς θέλουσιν σιδηρόδρομον οἱ νέοι Σπαριαῖται,
κἂν τὰς κἂν ἐπὶ τὰς.

Ἔξιν ἀγγέλλειν τάξια ὁ ὄσους τὰ νύχτα ἔχουσι
νὰ πᾶν νὰ ἔξουσι κοιλιαίς,
κ' ἂν τώρα τῶν Σπαριαῖτῶν τὴν μῆνιν παροξύνου
θὰ πάθουσι δουλειὰς.

Ἄλλο καὶ τοῦτο ἔφαρμό,
κ' ἡ Σπίατη μας κορδῖνα,
καὶ πάρε γὰρ καλὸ μακὸ
μαδέρη καὶ καθρόνι.

Π. — Πῆγα καὶ 'στὴ Σάρρα, σὸ Βασιλεῖο,
πῆγα καὶ 'σὸ σπῆνι τὸ Βουλευτικὸ,

εἶδα τὴν κυρία μὲ τὰς καμελίας,
εἶδα τοὺς κυρίους μὲ τὰς ὀμλίας.

Φ. — Σῦρε νὰ θανατώσῃς, βρέ κατουλογοῦδάτη,
τὸν Ἀσιδέα, γυρὸ τοῦ Μποναπάρτη,
κ' ἔπειτα μαζὶ μου πῆγαινε νὰ 'δῆς
καὶ τοῦ Παριλιμέντου τοὺς Ἀσιδεῖς.

Ἔλα κτύπαε τοὺς ἄλλους 'στὴ σειρά,
κτύπα πῶς φοροῦνε χάρινα φιερά,
σέδια μεγάλου οἰκονομῶν
καὶ Δικαστηρίων κ' Ἀστονομῶν.

Τοῦτον τὸν Κορφιῆν 'δὲς τὸν φιερωτὸ,
κτύπα καὶ τὸν γέρο τὸν σταυραστὸ,
κ' ἄλλους, ὁποῦ θέλουσιν σῶνε καὶ καλὸ
σάν κ' αὐτοὺς τοὺς δύο νὰ πετοῦν 'ψηλά.

Κακομοῖρα Σάρρα, σὸ Γαλλεῖ σπουδαία,
πῆγαινε νὰ παίξῃς τὸν Ἀσιδέα
μοναχὰ σὲ ἔξινος βιάνας καὶ κούτους,
κ' ὄχι 'στῆς Ἑλλάδος τοὺς σταυραστῶς.

Π. — Τὸν εἶδες τὸν Ζαήμη μας, ποῦ δὲν τοῦ φέγγει φάρμα
καὶ τοῦ ζυγίζουσιν τὴν μιλίαν μὲ τὸ μαχαγιατῆρι ;
Φ. — Ἐμάθα πῶς ἔγραψε κ' ἐγράφηκα γὰρ ταῦτο,
καὶ λὲν 'δικὸ τοῦ Πρόεδρου πῶς ἔβαλε τὸν Μποῦτο,
Π. — Τὸν εἶδες καὶ τὸν Θεοδωρῆ, τὸν Μπακίραμ — Μπαμπά ;
Φ. — Κ' ἐκεῖνος εἶχε Πρόεδρο τὸν γέρο Τσαρλαμπά.
Μὰ κ' ὁ τῆς Πόλου Μιουρλῆς, κολλήρα τραγοῦνη,
ἀμαξήδον δὲν 'πρόφθασε δρομαῖος ἀπ' ἐκεῖ,
μέσα 'στὸν σιδηρόδρομον ποτε σχεδὸν δὲν μταῖνε,
τὸν πᾶναι τρέμος σάν περὶ τὴν Σκλά τὴν Κανή.
Π. — Κ' ὁ Διληγεωργῆς ἔπειτα κ' ὁ Βάλλης μουσικὸ
νομίῳ ψηφοδέλτια πῶς ἔφριξαν λευκά.

Εἶδες καὶ τὸν Σιμόπουλο ;

Φ. — Τὸν εἶδα, φαμφαρόνο,
κ' ἐκεῖνος εἶχε Πρόεδρο τὸν ἐαυτὸ τοῦ μόνου.

Π. — Γὰρ κτύπα τὸ κοῦδοῦνι σου, Μποναπάρτη, τεχνικὰ,
νέας ζωῆς καὶ δράσεως νὰ μὰς φουρήσῃ φῆσιμα,
νὰ πουληθῶν καὶ τᾶχρηστα τοῦ κράτους εἶναι
κ' ἀχρηστα τώρα νὰ γενούσιν κ' εἶναι ποῖναι χρῆσιμα.

Κτύπα το, Νικολίη μου, τοῦ Κερκυραίου ἰδῶγα,
κτύπα το γὰρ νὰ βγάλωμε περισσεύμ' ἀπὸ λόγια,
Φ. — Πάει κ' αὐτὸ τὸ ζήτημα τῆς νέας Προεδρείας.
Π. — Καὶ τώρα δέξου χαστουκίαις μετὰ πολλῆς ἀνδρείας.

Αἰγίοι στίχοι γὰρ τὴν Σάρρα,
τὴν γρηὰ τὴν ἑξηντάρα.

Χαῖρε σὺ, Γαλλεῖ σπαρία,
δὲν μὰς ἐληθῶμενας,
ἤιδες πάλι, δαμονία,
καὶ μὰς ἑλαμῶνας.

Καὶ γὰρ σένα μερικὸ
καὶ γὰρ σένα μερικὰς,
δ' ἀπομείνουσιν νησινοῖ,
δ' ἀπομείνουσιν νηπιτὰς.